

S E V E R N Í (a střední) A M E R I K A

Amerika byla "objevena" několikrát

1. osídlení do té doby panenského území před desítkami tisíc let předchůdci dnešních amerických Indiánů
2. norští Vikingové, doplувší do severní Ameriky přes Island a Grónsko
3. setkávání a střety indiánské a evropské kultury od 15. století

Matěj Václav Kramerius 1803: původní obyvatelé Ameriky pravděpodobně přišli z asijské Kamčatky do americké Aljašky

původ Indiánů - dnes problém vědecký, dříve především náboženský
(Bůh stvořil pouze 1 muže a ženu, z nichž pocházejí všichni obyvatelé planety, to též odpovídá názorům mnoha antropologů, že neexistují rasy, pouze fyziognomie přizpůsobená podmínkám)

španělský dominikánský mnich, pozdější biskup v mexickém Chiapasu, **Bartolomé de las Casase** (1474 - 1566), ochránce Indiánů, soudil, že Indiáni jsou potomci 10 ztracených izraelských kmenů, o nichž se hovoří ve Starém zákoně;
jiní si všimli zprávy z První knihy Šalamounovy a domnívali se, že Ofir, odkud Šalamounovy služebníci přivezli zlato, je dnešní Peru

dnešní věda potvrzuje Krameriovu domněnku: první člověk pravděpodobně pronikl do Ameriky z Asie přes Beringovu úzinu
(pouze 80 km, v polovině 2 ostrovy, pouze 50 m hloubky
střídání dob ledových s teplými, ledovce a poklesy hladiny moří až o několik set metrů
dávní Paleoasiaté tedy mohly přejít i suchou nohou, v několika vlnách a v malých skupinách)

pravděpodobně před 35 tisíc - 50 tisíci lety (podobně jako Austrálie, která rovněž zůstala v izolaci před Evropou až do 18. st.)
asiatské a mongoloidní rysy Indiánských etnik
předkové dnešních Indiánů nechtěli objevovat nový kontinent, jen pokračovali v kočovném hledání lepšího živobytí (pronásledování zvěře), ze stejných pohnutek putovali dále na jih v době příchodu kamenné nástroje, oheň, oděv z kůží, předměty ze dřeva a kostí proměny životního způsobu a kultury (a koneckonců i fyziognomie) jsou pak důsledkem velmi dlouhodobé epochy izolovaného samostatného vývoje v konkrétních lokálních podmínkách, při specializaci na různé formy získávání potravy nomádi (kočovníci), hlavně sběrači, snad rybolov i specializace na lov zvěře větších rozměrů s elementárními nástroji

žádný nález vymřelého samostatného druhu lidí, dokonce ani žádné doklady o primátech na americkém území

Čechoameričan **Aleš Hrdlička**: Early Man in South America (1912) - syntetizoval teorie o Beringově úzině

francouzský badatel **Paul Rivet** (1876-1958) předpokládal dvě vlny osídlení, z Austrálie a z Oceánie

naopak norský etnograf **Thor Heyerdahl** dokazoval plavbou na voru Kon-Tiki z Peru na Tahiti (1947) osídlení Oceánie z incké oblasti Jižní Ameriky i opačný vliv egyptský na americké civilizace (papyrusový člun ze Safi na Barbados 1969)

nejstarší nalezené ostatky 38 000 let (Texas)
nejstarší předmět (opánky v oregonské jeskyni) 9 000 let
přítomnost prvního člověka v Mexiku před 25 000 lety (epocha Paleolitu)
Peru před 18 000 lety
ve Venezuele před 16 000 lety
v Chile před 13 000 lety (epocha mezolitu)

pěstování užitkových rostlin před 6 000 lety, hlavně kukuřice

dnešní Eskymáci byli posledními příchozími

prvních 10 000 let se americké kultury neodlišují od předchůdkyň na asijském kontinentě
abilenská kultura

sandijská kultura (jeskyně Sandía u Albuquerque v Novém Mexiku) 12 000 - 8 000 př.n.l.
kamenné hroty upravené po obou stranách tupým zárezem, nalezené se zbytky vyhynulé fauny, např. mamutů

folsomská kultura (vesnice Folsom v Novém Mexiku) 8 000 př.n.l., lovci

kultura Cochise v Arizoně

1. fáze **Sulphur Springs** 8.-4. tisíciletí př.n.l.

kamenná industrie (hroty po stranách vroubkované) společně s ostatky mamutů a bizonů

2. fáze **Chiricahua** 4.-2. tisíciletí př.n.l.

mlecí kameny, hmoždíře, drtiče ke zpracování rostlin

3. fáze **San Pedro** 2 000 - 500 př.n.l.

šípy se širokou škálou hrotů, pěstování kukurice

kultura košíkářů (Basket-Makers), někdy též kultura **Anasazi** (=staří)

Utah, Colorado, N.Mexiko od 400 př.n.l.

nálezy pletených košíků a sandálů

1. fáze od 400 př.n.l. do konce 6. st.

další fáze 6. - 7. st. n.l.

vesnice složené z několika oválných chat z kůlů s plochou střechou, kukurice a tykve

kultura pueblanská

stavitelé domů - měst, puebel, nejvyšší stupeň ve vývoji předkolumbovských kultur

S.Ameriky, od 7. st. vrchol 12., 13. stol.

Olmécká kultura (dnešní Mexiko) 1200 - 500 pr.n.l.

žádné kosterní nálezy, ale monumentální sochařská díla (posmrtná maska)

- zřetelné asiatské rysy a mongoloidní původ (šikmé oči, malá robustní postava, krátký a široký nos, plné rty)

rurální život cca 350 000 obyvatel

město **Teotihuacán** hl. 350-650 n.l. (Oaxaca)

vyspělá architektura, veřejné stavby, čtvrti dle zaměstnání nebo původu

možná nejlidnatější město světa (200 000 obyvatel): obchodníci, vojáci, kněží

v té době v Číně obdobné město Čchang-an

mezi 650 - 750 vydrancováno a vypáleno neznámým agresorem

Mayové

poloostrov Jukatán (Yucatán), dnešní Mexiko, Guatemala, částečně Honduras a Salvador, 600 - 12. st.; městské státy, písmo a číslice, kalendář

jediná americká civilizace, která vyvinula písmo, schopné vyjadřovat abstraktní pojmy
intelektuální kultura narozdíl od imperiálních aztécké (nebo incké na území dnešního Peru)

Mayové = "Řekové Nového světa" (obdobná situace jako v antickém Řecku)
dědičný vládce, městští správci, svobodní zemědělci a řemeslníci platili daně (1/3 vládci, 1/3 kněžím), otroci (rodilí, zajatci, prodaní, odsouzení)

vládci - deformace hlavy - tetování, zjizvení, orlí nástavec na nos

kukuřice, fazole, kakaovník, tabák, bavlna, med, rybolov, lov králíků, chov krůt a kachen
platidlem byly kakaové boby (1 otrok = 100 bobů)

žvýkání - strom maysky zvaný cha, jehož gumovou pryskyřici mayští chlapci žvýkali
po prvních kontaktech se Španěly počátkem 16. st. epidemie smrtelných neštovic
yukatánský poloostrov Španělé podrobili až po těžkých bojích 1546

španělští dobyvatelé ničili mayskou kulturu, z literatury se dochovaly jen 3 kodexy (nyní uložené v Drážďanech, Paříži a Madridu)

Mayové nuceni převzít kastilskou podobu latinské abecedy, v níž napsány např. knihy
Chilama Balama, jejichž součástí jsou též Kronika Maticha a U Mutil Chuenil Kin Sansamal
neboli mayský horoskop

Aztékové

zpočátku nevýznamná skupina, vznikem jejich impéria byl dovršen dlouhodobý vývoj etnik
Mexické náhorní plošiny

přicházejí z ostrova Aztlan jako nástupci kultury Toltéků 1068

1325 se usadili na ostrůvku jezera **Texcoco**, který časem proměnili ve velkolepé město

Tenochtitlán

po mnoha bojích se spojili s dalšími dvěma městy a postupně ovládli všechna města kolem
jezera Texcoco (vzpírající se kmeny krutě potlačovali), ovládli území až k Mexickému zálivu
15. st. expanzivní růst ohromné Aztécké říše, kult válečných operací

(důležitý úkol získávat zajatce pro masové obětní rituály jako vyjímání vnitřností, stahování z
kůže)

v době míru jen pár specializovaných jednotek, v době války mobilizace všech (Cortézovy
jednotky odhadovali 150 000 mužů, což v té době neměla žádná evropská velmoc)

boj z dálky (kopí a luk), z blízka (štít a kratší kopí), čest válčit s připravenými, ne překvapenými,
ne taktyka (3 poselství před zahájením obsazování)

1503-1520 **Moctezuma II.** víceméně už jen potlačoval povstání podmaněných kmenů a
nakonec poražen Španěly

zemědělství - kukuřice, rajčata, kakové boby, tabák, lov, rybolov, krocan a pes

společnost: rolníci x páni ("šlechtici"), obchodníci, otroci

kultura: architektura, sochařství, malířství a drobnomalba, um. řemesla (zlatnictví), literatura
(bez hlásek a slov - obrázkové písmo + ústní tradice; psalo se na vydělanou jelení kůži nebo
na listy z vláken agáve, spojených v leporela = kodexy), hudba a tanec

2 druhy škol pro nižší a vyšší vrstvy

1521 vše zničeno Španěly, aztécké chrámy obsahovaly zlato (na rozdíl od mayských)

dobytí indiánských území Španěly = CONQUISTA

Hernán Cortéz (1484-1547) - vojevůdce dobré vyzbrojených Španělů

na troskách Tenochtitlánu začalo vznikat Ciudad de México

dnešní Mexiko do 1821 = **Nové Španělsko**

hudba Indiánů

proměny chápání i funkcí - dříve identifikovala, tedy oddělovala jednotlivé kmeny
dnes identifikuje, tedy spojuje Indiány jako celek vůči bílým obyvatelům - vzniká nový
mezikmenový hudební styl ceremoniálů **powwow** (pauau)

Indiánů v USA 2 miliony (přes 500 kmenů) a v Kanadě 1/2 milionu - zlomek obyvatel
v době příchodu Evropanů zde žilo přes 1000 kmenů s více než stovkou jazyků

8 kulturních oblastí Indiánů:

1. Inuité (eskymáci) arktických oblastí v severní Kanadě a na Aljašce
 2. Indiáni severovýchodu (mezi Atlantským oceánem a Velkými jezery)
 3. zemědělci jihovýchodu (nejhustěji osídlená oblast mezi Atlantským oceánem a Mississippi)
ohraničená dnešními státy Tennessee a západní Virginii
 4. prérainí Indiáni (na východ od Skalistých hor až k řekám Missouri a Mississippi)
 5. pueblané na jihozápadě USA
 6. obyvatelé Velké pánve na severozápadě USA
- a další

základní rysy hudby severoamerických Indiánů:

jednohlasý zpěv (často sborový)

zpěváci často "forzírují", tj. zpívají s napjatými hlasivkami, takže výsledný zvuk je drsný,
"tlačený", někdy falsetový

jen málo melodických nástrojů, nahrazuje je hlas (často jen zvuk bez slov, vyjadřující jen
čistě čítání)

doprovod rytmickými nástroji: **bubny a chrestidla**

flétny (a píšťaly z orlích kostí)

rarity: ústní luk (jedna strana struny je napínána ústy) nebo apačské housle (vyřezané z dutého
lodyhy rostliny agave) s tenkým delikátním tónem

tanec

hlavní je funkčnost hudby, její účel není v předvedení kvalit skladby nebo interpretace, ale
nadpřirozený účin

(často symbolika flétna - vzduch, buben - zem)

hudebníci bývají často zároveň šamany, medicinmany apod. (chápání hudby je často
"objasňováno" ve snech a vizích)

pro hudbu prérainích Indiánů je např. příznačné užívání vysokých tónů, sestupná melodická
linka, nápadně drsný hlasový projev a málo homogenní unisono ve sborových částech,
hrdinské projevy loveců (např. Siouxové)

naproti tomu Indiáni Pueblané (např. Hopiové) zpívají převážně ve spodní hlasové poloze, v
homogenním unisonu a formální usporádání jejich písni bývá velmi složité

pro hudební styl Navahů a Apačů je charakteristické nazální zbarvení hlasu, velký rozsah
melodie a jednoduchý rytmus

Inuité

arkticko-mongoloidní etnikum (cca 70.000) obývá severní pobřeží Ameriky, Grónsko, část
Sibiře a ostrovy Arktického oceánu

v létě rodiny samostatně putují a loví

počátkem zimy se shromažďují a vedou společenský život

jednoblanný buben (často průměr přes metr) v rukou zpívajícího nebo recitujícího šamana -
prostředek komunikace s nadpřirozenými silami (== severoev. či asijských Sámiů),

Aleš Opekar – poznámky z přednášek FFMU *Úvod do studia world music 2012 - 2013*

údery do rámu jen nepřímo rozeznívají koženou membránu jednohlasé sborové zpěvy při rituálních tancích s doprovodem bubenů hudbu, jednoduchou melodii tvoří ustálený dvou - čtyřtonový model, autorský text bývá majetkem autora po celý jeho život a může s písni "obchodovat" - měnit ji zajinou opakování pravidelného pulsu bubnu a magického textu může mít transovní účin dramatické, i dramatizované milostné písni soutěživé písni dvojic katajjait, při nichž se hráči snaží vyvézt soupeře z pravidelného rytmu nebo jej rozesmát

powwow = ceremoniální shromáždění severoamer. Indiánů s hudebou a tancem - jedna z nití spojující celou kulturu součástí je zejména tradiční mužský tanec, typicky odění tanečníci imitují stopujícího válečníka nebo ženské zdobné tance (fancy), šátečkové nebo rolničkové v šátkovém tanci (shawl dance) je žena motýlem, truchlícím nad ztrátou partnera v jingle dance - součástí oděvů jsou cinkátka, vydávající při tanci zvuky shromáždění začne vstupem jakýchsi vlajkonošů do prostranství , následuje kruhový tanec přátelství a dupavý tanec doprovázený call-response zpěvem buben powwow drum - od konce 19. století bývá vyvinut z evropského velkého basového bubnu - preríjní kmeny přejímaly tento typ bubnu od osadníků (předtím býval menší s kostrou) někdy sedí s paličkou více hudebníků kolem bubnu a ceremoniál může mít více takových skupinek bubny projdou rituálem ještě před použitím - cosi jako vysvěcení (požehnání) zpěváci či hráči pak vyvolávají duši bubnu, která se pak může dotýkat účastníků ženy obvykle sedí za muži - bubeníky a přispívají zpěvem

současná indiánská world music:

rockové trio navajských sourozenců **BLACKFIRE**, ovlivněné tradiční indiánskou hudebou politicky vyostřené texty reflektují naděje, překážky a svobody každodenního života rocková tvorba kanadské Inuitky **Lucie Idlout** texty politicky vyostřené, např. kritizující, laxní přístup úřadů k problémům jejich etnika, kanadská inuitská zpěvačka **Tania Tagaq** – styl zpěvu založený na exaltovaně rytmizovaném dechu, zapojení hlasivek i při nádechu

MEXIKO

před příchodem Španělů volná konglomerace různých kulturních regionů s hudebou, provozovanou po tisíce let majorita dnešní společnosti - indošpanělští mesticové (míšenec španělského otce a indiánské matky, jen zřídka naopak) jsou též různí a hrají různé styly vliv španělský, africký i další evropský, absorbování vlivů italské opery, francouzských komorních orchestrů, kubánských tanečních bandů **mariachi** pouliční hudebníci, najímaní pro oslavy a podobné příležitosti, mobilní, hrají i zpívají akusticky bez elektrického zesílení (kytary, basové akustické kytary, housle, trubky, harfa, akordeon) též obliba nástrojů lidové hudby Evropy, jako jsou mandolina nebo psalterium, i třeba africký xylofon

současná mexická world music:

skupina **LOS FOLKLORISTAS**

vznikli před 40 lety jako amatérská kapela, která se chce věnovat umělecké tradici své země;
cestovali po Mexiku i jinde a nahrávali a fotili a sbírali

trio **TLEN HUICANI**

nástroje typické pro oblast Velakrůž: harfa, jarana (malá osmistrunná kytara), requinto

(čtyřstrunná kytara pro melodii a protihlasy)

taneční hudba son jarocho: dupání jako v andaluské taneční hudbě, v kytarách někdy rytmus
afrických otroků

zpěvačka **AMPARO OCHOA s kapelou** traky 11 - 13

ztělesňuje drzost, ironii i senzualitu typickou pro mexické lidové zpěvačky

časté téma z období mexické revoluce 1910, období stávek a oddílů Emiliana Zapaty

skupina **LOS CAMPEROS DE VALLES**

styly huapango nebo son huasteco = tradiční taneční hudba oblasti Huasteca, úrodného kraje
východního Mexika

nástroje: housle hrající melodické linky (včetně bohaté ornamentiky, hrané na 2 struny

najednou), jarana huasteca (malá pětistrunná kytara hrající akordy) a huapanguera

(pětistrunná akustická basová kytara) - oba vyráběné a užívané jen v tomto regionu

zpěvák huasteca musí být připraven improvizovat dlouhé pasáže textu, může používat určitá
ustálená spojení, i nezvyklá slova, ale hlavně musí dovézt publikum ke smíchu

časté užívání falzetového hlasu je typické pro son huasteco a sahá až k tradicím indiánského
zpěvu, vysoký zpěv mužů je v regionu oceňován

mulatská zpěvačka a harfenistka **GRACIANA SILVA GARCIA**

HUDBA AFROAMERIČANŮ

je zároveň kapitolou teorie a dějin světové populární hudby

objevení Ameriky 1492, deportace otroků ze západní Afriky - konstituce afroamerického folklóru

hudba černých otroků byla zpočátku spíš potlačována (komunikace bubnováním byla podezřelá), podporován byl zpěv pracovních písní - kriterium i při nákupu otroků

v africké kultuře přemožení přejímají zvyky i božstva přemožitelů, i otroci přijímali křesťanství a hudbu s ním spojenou
blues, jazz i country vznikalo na americkém jihu (zemědělský a rasisitický) a ne na severu (průmyslový, intelektuální a rasově tolerantnější)
300 let inkubační doby, mísení různých směrů a kultur a jazyků, v 19. st. se ustálily:

formy provozování náboženské hudby

voo doo ... pohanské náboženské tance, doprovázené autentickými zpěvy, hlavně v karibské oblasti

ring shout ... několikahodinový náboženský obřad, zpravidla končící extází; tanečníci v kruhu, někdy pochod kolem kazatele, exaltovaný zpěv a výkřiky, někdy i instrumentální doprovod

camp meeting ... náboženské shromáždění pod širým nebem, improvizované zpěvy bělochů s černochy, sekty, počátek 19. st.

spirituály ... tvůrčím procesem mnohokrát opakované a ustálené melodie náboženských shromáždění, původně melodie náboženských zpěvů bílých osadníků, přejímané a přetvářované ve sborovém černošském improvizovaném zpěvu

gospel songs ... černošské duchovní, kostelní písně; novodobé spirituály (až začátek 20. stol., tj. vyvýjené v konfrontaci s jazzem a popem); hlavně novozákonní texty, větší význam sólového vokálu

jubilees ... písni přebírané z církevních zpěváků, podávané cca od poslední třetiny 19. st. hudebně školenými zpěváky; 2. výklad - synonymum výrazu ring-shout;

formy provozování světské hudby:

work song = pracovní písně (plantážní hollery, popěvky lesních dělníků, lodníků, železničních nádeníků; uchovaly tradice západoafrického hudebního projevu; většinou kolektivní jednohlasé písně s charakteristickým využitím techniky call-respons (zvolání a odpovědi), formální rámec verze - refrén; opakované akcenty, které pomáhaly organizovat jednotvárné pracovní úkony

minstrel song - začátek vlastní osobité americké populární písně; běloši ze severu, navštěvující jih, si všímali projevu černochů a parodovali jej (tradice od 1799 v Anglii - Johann Gottlieb Graupner poprvě vystoupil s černou maskou ve hře *Černý ničema*; vznik tradice obdobné evropskému kabaretu, objevování syncop v rytmu a pentatoniky v melodice komické výstupy 2 protagonistů - mistr s kastanety a mister Tamburine, do kruhu sedí hudebníci, střídání písniček a výstupů (banjo), na závěr společná promenáda cake walk (1. černošský tanec, který se uplatnil u bělochů)

americký klasik minstrelske písně **Stephen Collins Foster** (zlidovělé písně jako *Oh Susannah*, 1848, *Old Folks At Home* = *Swanee River*, 1851)

po válce severu proti jihu a zrušení otroctví pronikají do téhoto představení sami černoši - karikují bělochy, jak karikují černochy

blues - původně lidový venkovský zpěv, zpravidla s doprovodem kytary, foukací harmoniky ap.; z původní formální neurčitosti a nepravidelnosti se postupně ustálila dvanáctitaktová

forma s jednoduchou statickou, ale v jemných nuancích bohatě variovanou harmonií
vznik v oblasti mississippské delty z plantážních popěvků a dalších pracovních písni
textově a pocitově jde většinou o vyzpívání se z trablů a neštěstí
country blues - venkovské blues od 60. let 19. st. z miss. delty (Son House, Robert Johnson,
Charley Patton)

texaské blues (T. Alexander, Blind Lemon Jefferson, Huddie Ledbetter)
city blues - městské blues, klasické blues z 20. let, často s doprovodem klavíru (zpěvačky Ma Rainey, Bessie Smith, Big Bill Broonzy, Memphis Slim
sběratel a upravovatel lidových blues - klasicky vzdělaný kapelník černošského orchestru
Walter Christopher Handy (*Memphis Blues, St. Louis Blues, Beale Street Blues ...*)
poválečné blues a poměstělé venkovské blues (John Lee Hooker, Sonny Boy Williamson,
Howlin' Wolf)
urban blues - modernější forma městského blues, různé v různých oblastech (Joe Turner v
Kansasu, T-Bone Walker v Texasu, B. B. King v Memphisu)
industrial blues, rhythm & blues, elektricky amplifikované nástroje (Muddy Waters, Joe
Williams, Sonny Boy Williamson, Howlin' Wolf, B. B. King)
ragtime - synkopovaná hudba kterou hráli černoši evropsky vyškolení; forma pochodu s
několika částmi a triem jako v dechové hudbě
Scott Joplin (*Maple Leaf Rag, Entertainer...*)
snaha povýšit ragtime na klasickou hudbu Afroameričanů

do rag timu se promítl synkopovaný doprovod tance cake walk (taneční hra spojená s
tancem, páry soutěží o koláč, původ ve společens. hře jihoam.čern., a.již
západoafr.obřadnictví; zprav.dopr.4strunn.banjo);

vznik a rozvoj jazzu a jazzem ovlivněných tanců jako cake walk, grizlibard, foxtrot...

HUDBA EVROPSKÝCH PŘISTĚHOVALCŮ

(je rovněž kapitolou teorie a dějin světové populární hudby)

country & western

souhrnný název pro hudební formy amerického venkova a stylů z nich vycházející jejich původním zdrojem byly písň a balady vystěhovalců zejména z Anglie, Irska a Skotska, kteří se usadili v teritoriu Appalačského a Ozarského pohoří jihu USA a až do 20. let 20. st. byli izolováni od městského hudebního života
původně tedy lidová hudba, jejíž další rozvoj přinášel novou umělou tvorbu šířenou prostřednictvím rozhlasu a gramofonového průmyslu s centrem v Nashville
např. "zpívající brzdař" **Jimmy Rodgers**, houslista **Uncle Jimmy Thompson**, zpěvák a banjista **Uncle Dave Macon**, masová obliba zpívaných westrnů (**Roy Acuff**)
vznik dalších stylových odnozí, např. kolem 1945 **bluegrass - Bill Monroe & The Bluegrass Boys**, až čtyřhlásý zpěv, pětistrunné banjo jako hlavní sólový nástroj (tříprstová technika **Earla Scruggse**), kytara, mandolína, housle, kontrabas, dobro
od přelomu 40. a 50. let kult hvězd jako **Hank Williams, Hank Snow, Chat Atkins...**;

folk

původně hnutí za obrodu anglosaské lidové písni, usilující o její návrat do života prostřednictvím aktualizující interpretace, zahrnující i soudobé vyjadřovací prostředky později též vlastní tvorba, vznikající pod těmito inspiracemi

1) sběratelé amerického folklóru, z nějž folkové hnutí vyšlo, 30. a 40. léta 20. st.

John Lomax a jeho syn **Alan Lomax**: *Cowboy Songs and Other Frontier Ballads* (1910), *American Ballads and Folk Songs* (1934), *Folk Songs* (1947)
Folk Songs, USA (1947)

Pete Seeger - sběratelství bezprostředně spojoval s interpretací o politickými postoji (*We shall overcome*), **Woody Guthrie**

2) 40. léta vznik prvních skupin **Almanac Singers a Weavers**

3) vzrůst popularity po studené válce od konce 50. let, soubory **Kingston Trio** nebo

Peter, Paul and Mary; nástup nové protestní tématiky - **Joan Baez, Bob Dylan**

4) od 1965 spojení folku s rockem, bohatá výrazová diferenciace (Kanaďan Leonard Cohen, Joni Mitchellová...)

francouzské hudební dědictví na severoamerickém kontinentě:

kanadský folk oblasti Quebecu a okolí – francouzský jazyk a vliv frankofonní tradice jih USA, New Orleans a okolí – **cajun a zydeco**

cajun (hudební styl, ale i koření a svébytná kuchyně) – projev lidové hudby, vycházející ze starofrancouzských tradic; původně z kanadské provincie Acadia, v pol. 18. století vypuzeni Brity a usídlili se v Louisianě (A-Cadia – proto označování jako cajuns); dlouho žili v izolaci, obsazení housle, harmonika, triangl, později i kytara, písni ve francouzském žargonu; postupně přibírali další nástroje i stylové prvky country hudby a trochu i jazzu, s nimiž z části splývaly (steel kytara, bicí); např. houslista **Doug Kershaw**, zpěváka a akordeonista **Marc Savoy**

zydeco – kreolská hudba s francouzskými kořeny, od 30. let 20. století syntéza cajun s afroamerickým blues, lidový projev černých hudebníků z francouzské oblasti USA; akordeon, housle a kytara; nárůst lokální popularity od 30. let 20. století, např. akordeonista a zpěvák **Clifton Chenier**